

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Eduard Iftodii, în interesele lui Ion Pletosu, împotriva deciziei din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Pletosu împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor cu privire la anularea facturilor și obligarea de a trece suma achitată în contul serviciilor care vor fi prestate în viitor,

c o n s t a t ă :

La data de 21 octombrie 2014, Ion Pletosu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” solicitînd anularea facturilor seria SP nr. 5824865 din 09 iunie 2014 și seria SP nr. 5884405 din 07 iulie 2014, obligarea pîrîtului de a trece suma achitata în mărime de 1479, 59 lei, conform facturii seria SP nr. 5824865 din 09 iunie 2014, în contul serviciilor care vor fi prestate în viitor.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că este proprietarul casei, amplasată în mun. Chișinău, str. Potîrnichii, nr. 21. La data de 24 august 2009 a încheiat cu SA „Apa-Canal Chișinău” contractul nr. 135365 pentru livrarea apei, cu instalarea și sigilarea apometrului în ordinea stabilită.

Menționează că, consumul de apă este foarte mic de 2-3 m³ pe lună, deoarece imobilul nu este finisat și nu are condiții pentru trai, apa fiind utilizată doar pentru irigarea grădinii.

Sușține că, prima factură primită pentru achitarea apei este factura SP nr. 5824865 din 09 iunie 2014, în care este indicat un consum de apă de 161 m³ și o datorie de 551, 40 lei. Suma totală spre plată fiind de 2030, 99 lei.

Afirmă că, datele din prima factură nu sunt confirmate și sunt exagerate, nefiind de acord cu ele și nu le acceptă. La data de 26 iunie 2014 a achitat suma de 2030, 99 lei, presupînînd că va fi în contul viitorului consum de apă. Însă, în prima factură a inclus datele privind consumul curent, conform apometrului. Operatorul care a primit plata, nu a taiat partea din factura ce îi revine furnizorului de apă. Nu a atras atenția la aceasta, deoarece nu a cunoscut despre acest fapt.

Indică că, factura pentru luna următoare, nr. SP5884405 din 07 iulie 2014, conținea

date despre consumul de apă în mărime de 167 m³ și suma spre plata de 1534,73 lei.

Declară că, s-a prezentat la oficiul central pentru a clarifica situația, însă operatorul SA „Apă- Canal Chișinău” i-a comunicat că sumele au fost calculate conform normativelor în vigoare, din motiv că nu au fost prezentate la timp datele apometrului, iar recalcularea sumelor nu este posibilă.

Remarcă că, acțiunile și argumentele SA „Apă-Canal Chișinău” sunt ilegale și neîntemeiate, care îi încalcă drepturile și interesele sale de consumator.

Specifică că, în scopul soluționării pe cale extrajudiciară a litigiului, a expediat în adresa SA „Apă-Canal Chișinău” o reclamație, prin care a solicitat anularea facturilor SP nr. 5824865 din 09 iunie 2014 și SP nr.5884405 din 07 iunie 2014 și întocmirea actului serviciilor prestate în conformitate cu prevederile Regulamentului nr. 191/2002; suma achitată în mărime de 1479, 59 lei achitată în baza facturii SP nr. 5824865 din 09 iunie 2014 să fie inclusă în calculul serviciilor care vor fi prestate în viitor. Prin răspunsul nr. P-355/14 din 19 septembrie 2014, recepționat la 22 septembrie 2014, SA „Apă-Canal Chișinău” a refuzat în admiterea cerințelor înaintate.

La data de 27 iulie 2015, reclamantul a înaintat cerere de completare a acțiunii, invocând că din clauzele contractului și reglementările Regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentate cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008, rezidă că în toate cazurile în care consumatorul are instalat un contor, cantitatea de apă livrată consumatorului se determină în baza indicațiilor contorului. Citirea indicațiilor contorului se efectuează doar de către reprezentantul furnizorului, datele colectate fiind înscrise în fișa de evidență a contoarelor. Indicațiile contorului sunt colectate chiar dacă consumatorul nu este prezent, în fișă fiind fixat acest fapt. Consumatorul poate citi de sine stătător indicațiile contorului, prezentându-le ulterior furnizorului, doar în cazul în care acest fapt este stipulat expres în contract. Achitarea plății pentru apa furnizată se efectuează conform indicațiilor contorului de apă.

Relevă că, contractul nu stipulează obligația să citească indicațiile contorului de sine stătător și ulterior să le prezinte pârîtului, iar acest lucru explică de ce nu a inclus datele contorului în factură. Furnizorul nu și-a executat obligația contractuală de a determina volumul apei furnizate, nu a citit indicațiile contorului și nu le-a inclus în fișa de evidență a contoarelor. Fîntîna în care se află contorul de apă este amplasată în drum, respectiv pârîtul are posibilitate să citească datele contorului la orice moment dorit. Prin urmare, ultimul neîntemeiat și abuziv a calculat consumul de apă în baza normativelor de consum, din motiv că este lipsit de suport legal, iar el poate fi obligat să achite doar volumul de apă consumat, confirmat de indicațiile contorului instalat și sigilat, în modul corespunzător.

Prin hotărîrea din 27 iulie 2015 a judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a respins ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție cererea de chemare în judecată depusă de Ion Pletosu împotriva Societății pe Acțiuni “Apă-Canal Chișinău”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor cu privire la anularea facturilor și obligarea de a trece suma achitată în contul serviciilor care vor fi prestate în viitor.

Prin decizia din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de avocatul Eduard Iftodii, în interesele lui Ion Pletosu și s-a casat hotărîrea din 27 iulie 2015 a judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Ion Pletosu împotriva

Societății pe Acțiuni “Apă-Canal Chișinău”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor cu privire la anularea facturilor și obligarea pârîtului de a trece suma achitată în contul serviciilor care vor fi prestate în viitor.

La data de 29 aprilie 2016, avocatul Eduard Iftodii, în interesele lui Ion Pletosu, a declarat recurs împotriva deciziei din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a pretențiilor.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a apreciat în mod arbitrar probele prezentate.

Consideră că, pricina urma a fi examinată în procedură contencioasă, deoarece ține de încălcarea drepturilor consumatorului, la bază fiind un litigiu pecuniar legat de consumul de apă calculat și prețul înaintat spre plată de către intimat.

În acest sens, indică că factura pe plată pentru consumul de apă nu se încadrează în noțiunea de act administrativ, deoarece:- factura de plată pentru consumul de apă nu constituie o manifestarea juridică de voință, aceasta fiind doar un document de plată, întocmit pe baza datelor contorului și tarifelor aplicabile; -factura de plată pentru consumul de apă nu conține careva norme care ar reflecta voință exprimată de Intimat, acesta fiind doar un act tehnic, care constată situația de fapt legată de consumul de apă; - factura de plată pentru consumul de apă nu constituie un act generator de drepturi și obligații, aceasta fiind doar un act constatator al scadenței și al volumului serviciilor prestate; - factura de plată pentru consumul de apă nu are forma unui act juridic administrativ, căci nu conține o decizie, nu este nici semnat și nici ștampilat.

Invocă că, sunt raporturi juridice între furnizor și consumator, ceea ce rezultă din cadrul legal ce reglementează furnizarea serviciilor de alimentare cu apă.

Remarcă că, instanța de apel eronat a interpretat clauzele contractului privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate nr. 135365 din 24 august 2009 încheiat între părți concluzionînd că intimatul corect a calculat și a înaintat spre plată facturile contestate.

În conformitate cu art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 04 februarie 2016, iar avocatul Eduard Iftodii, în interesele lui Ion Pletosu, a declarat recurs la data de 29 aprilie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 23 februarie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d.117), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de avocatul Eduard Iftodii, în interesele lui Ion Pletosu, la data de 29 aprilie 2016, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de avocatul Eduard Iftodii, în interesele lui Ion Pletosu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Eduard Iftodii, în interesele lui Ion Pletosu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de avocatul Eduard Iftodii, în interesele lui Ion Pletosu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de avocatul Eduard Iftodii, în interesele lui Ion Pletosu, împotriva deciziei din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală